

Univerzita
obraný

Centrum bezpečnostních
a vojenskostrategických studií

Datum 6. 10. 2022

AKTUÁLNÍ VÝVOJ VÁLEČNÉHO KONFLIKTU NA UKRAJINĚ

Předložený text je analytickým materiálem, popisujícím politicko-bezpečnostní a strategické souvislosti vývoje válečného konfliktu na Ukrajině. Názory, závěry, hodnocení a případná doporučení, zde vyjádřená a předpokládaná, jsou výhradními názory autora a nepředstavují postoje či stanoviska Ministerstva obrany nebo jiné vládní agentury ČR. Podklady pro analýzu vychází z veřejně dostupných zdrojů, některé informace týkající se přímo situace na Ukrajině nebo v Ruské federaci nelze ověřit z nezávislých a důvěryhodných zdrojů a není možné zcela zajistit jejich pravdivost, úplnost a objektivitu.

- 1. Ukrajina relativně rychle získává území na východě, nově i na jihu, lze z toho něco vyvozovat? Je to dobře, že postupuje tak rychle, vzhledem k rozsahu území, které musí nově kontrolovat?**

Aktuální ukrajinský postup na severovýchodě a jihu potvrzuje, že ukrajinské síly převzaly iniciativu a jsou schopny realizovat úspěšné ofenzivní operace na více směrech. Jejich ruský protivník není vzhledem k omezeným početním stavům schopen adekvátně reagovat a v místech bojů je vždy výrazně přečíslen. Ukrajina se snaží maximálně využít své současné převahy, postup však sebou přináší nutnost zabezpečení nových spojovacích linií i kontrolu získaného teritoria. To společně s vlastními ztrátami povede patrně opět k zpomalení postupu a nutnosti doplnit své jednotky. Ruské síly však aktuálně nedisponují kapacitami, které by jim umožnily zásadním způsobem reagovat a provést úspěšný protiútok ani na jednom z bojišť. Patrně se budou soustředit na zpomalení ukrajinské ofenzivy a vybudování nových stabilnějších obranných linií.

- 2. - Jak byste nyní zhodnotili částečnou mobilizaci Ruska, projevilo se to na frontě, kdy by mohlo a jakým způsobem?**

Ruská mobilizace stále probíhá, cílové početní stavy doposud nebyly naplněny. Doprovodný organizační chaos a nedostatky nejsou nijak překvapivé, v obdobné míře se obecně očekávaly.

Přímo na bojištích se dosud efekt mobilizace nijak zásadně neprojevil, lze předpokládat, že výrazné posílení ruských sil na Ukrajině bude představovat dlouhodobější proces. Určitá část povolanců záložníků však může být nasazena relativně velmi rychle, zejména v případě těch z blízkých regionů a anektovaných teritorií včetně Krymu. Mobilizace je reakcí na poslední ukrajinské vojenské úspěchy, takže ruským cílem je primárně stabilizace frontové linie. Zda se bude ruské velení snažit nasazení mobilizovaných do bojů maximálně urychlit i za cenu jejich nižší efektivity a rizika vysokých ztrát či nikoliv, to bude patrně záviset na ukrajinských schopnostech pokračovat v ofenzivních operacích v příštích týdnech.

3. Jaké jsou varianty dalšího možného scénáře konfliktu?

Dalšího vývoj konfliktu je obtížné predikovat, patrně se však nedá očekávat jeho deeskalace v nejbližším období. Vzhledem ke klimatickým podmínkám i vyčerpanosti obou stran po několika měsících trvání konfliktu lze předpokládat snížení intenzity bojové činnosti v nadcházejícím zimním období, a tedy i více méně statickou frontovou linii. Zásadní roli bude stále hrát i míra externí podpory poskytovaná Ukrajině.

4. Obáváte se použití jaderných zbraní, případně jaké by mělo následky na světové mínění, kdyby je Rusko použilo?

Použití jaderných zbraní stále zůstává velmi nepravděpodobnou variantou. Lze o něm sice spekulovat v případě přímého a zásadního ohrožení vlastního ruského teritoria nebo aktivního vojenského vstupu externího aktéra do probíhajícího konfliktu, takovýto scénář však není příliš reálný. Nasazení taktických jaderných zbraní proti ukrajinským silám na bojišti nebo ukrajinské infrastruktury v týlu by sice mohlo výrazně ovlivnit situaci v jejich neprospěch, celkově by však bylo pro ruské zájmy zcela kontraproduktivní a obrátilo by se proti nim. Jakákoliv výhoda získaná jejich použitím by nedokázala vyvážit negativní dopady takového postupu. Dramaticky by se změnil přístup k možnému použití obdobných zbraní i v jiných konfliktech, stejně jako samotná otázka jejich proliferace. Porušením jaderného tabu by se Ruská federace nepochybně ocitla v krajní izolaci, a to i ze strany dosavadních partnerů jako je ČLR či Indie.

Pro ČTK zpracoval: Mgr. Richard Stojar, Ph.D.